

آرزوهای ما

سرآمدان ایران

قریباً پیست سال پیش یکی از مجله‌های علمی و ادبی پاریس استقانی از حکما و متفکرین عصر کونی در باره «وطن» کرده بود و از سؤال‌های متعدد یکی هم این بود که برای تولید حسن شهامت و حب وطن در قلوب بچگان کدام کتابها را توصیه میکنید؟ این سؤالها و جوابها را برای خواهدکان ایرانشهر در آنیه ترجمه خواهیم کرد. در اینجا فقط یک نکته اشاره میخواهیم بکنیم. در جواب سؤال فوق اغلب رجال علم و ادب چین نوشتند بودند که «بهترین راهها برای پرورش دادن حسن وطن خواهی در دلهای جوانان، تعلیم تراجم احوال مشاهیر و بزرگان قوم است.» این حقیقت، یکی از اسرار ترقی و تمدن اروپاست و اگر درست فکر کنیم می‌بنیم که تدریس و مطالعه تراجم احوال با وسائل کوناکون در مسئله تعلیم و تربیت و استحکام اخلاق و حسیات ملی اروپاییان درجه مهمی دارد و از بچگی یک روح شهامت و غرور ملی بدماغ افراد میدهد!

بلی چنانکه بچه پدر و مادر خود را و شاگرد استاد خود را و نظامی صاحبمنصب خود را و مرید مرشد خود را سرمشق می‌کنید، هیئت جامعه هر ملت نیز باید رجال بزرگ و ناموز و پاکدل خود را سرمشق خویش قرار دهد و بکسب اخلاق و صفات آنان

بکوشند تا بتوانند اخلاق اجتماعی خود را روز بروز اصلاح کند و همیشه میزان ترقی و تعالی را در دست خود نگاهدارد! لیکن در ایران ما کل بر عکس شده است. با اینکه کشور ایران کمتر از مملکتهای دیگر رجال بزرگ و فواید روزگار پرورش نداده است باز تأثیرات آنان در افکار و اخلاق و آداب مردم بسیار کم شده و بر عکس مردمان بدمنش و فاسد و پست فطرت پیکر جامعه ایران را مسموم ساخته‌اند. یکی از علت‌های مهم این بد جختی فساد اخلاق پادشاهان بدسرشت و روحانیان ریاکار که مرجع پیروی و تقاید ملت هستند، بوده و علت دیگر هم که نتیجه اولی است عبارت از عزلت بزرگان پاکدل و از میان رفقن نام و نشان و تراجم احوال ایشان است!

مطالعه تراجم احوال بزرگان سه تأثیر بزرگ در افکار و قلوب خواسته تولید میکند و همین تأثیرات میتوانند از او یک مرد بزرگ بسازد: اول اینکه بوسیله اطلاع از اخلاق و صفات صاحب شرح حال، بشناختن نفس خود موفق می‌شود یعنی می‌بیند که کدام یک از آن اخلاق و صفات را خود دارا می‌باشد و این اطلاع، یک قوت قلب و امیدی در وی حاصل می‌کند. دویم اینکه موفقیت‌های آن مرد بزرگ، مثالهای درخشان و مشوق جلو چشم او می‌گذارد و سختی‌ها و زحمتها که کشیده و متألم و استقاماتی که از خود بروز داده حس شجاعت و فداکاری را در دل او تقویت میدهد و قوای خفتگ او را پیدار می‌کند. و در درجه سیم این مطالعه او را بر وسائل کار و موفقیت آکاه می‌سازد و تجربه‌های آن بزرگان برای او راهنمای شده یک خط حرکت برای خود معین می‌کند و در فراهم آوردن اسباب کار و رسیدن به مقصد از تدابیر و وسایط لازمه باخبر می‌شود و گاهی همین یک مطالعه، انقلاب و

تغییر حالی دد خواسته بعمل می آورد و ماتنده یک صدای غمی او را به ادای وظیفه خود دعوت و امر مینماید و اقدام دد کار را برای وی بسیار آسان میکند و او را بمیدان آزمایش قدرت خورشید میاندازد!

اکنون که ایران ما رو برقی می رود و میخواهد تمدن اروپا را پذیرد، مسئله تعلیم و تربیت جوانان ایران یک مسئله حیاتی است و چنانکه کتفیم تراجم احوال مشاهیر دد ایقاظ قوای خالقه روح و پرورش داخلی جوهر ذاتی و فطانت و استعداد و اراده و شجاعت و شهامت تأثیر بزرگ دارد!

غلب جوانان ما نصویر میکنند که اولاً رجال بزرگی که مایه افتخار و سر بلندی ایران و سرآمد عصر خود بوده‌اند هرگز پایه رجال بزرگ ملتهای دیگر نمی‌رسند و اگر هم برسند امروزه شایسته پیروی و سرمشق جوانان کتونی نمی‌توانند بشونند. تانباً برای ترقی دادن ایران چاره جز تقليد و قبول بلاشرط تمدن فرنگ نیست. این هر دو نصور بخطا است. دد زمینه تمدن فرنگ و تقليد آن چند بار درین صفحات و دد انتشارات ایرانشهر نوشته‌ایم و دد مسئله رجال نامور نیز آنچه امروز پیشنهاد و اقدام می‌کیم جواب شافی خواهد بود!

من هر قدر تاریخ تمدن ایران را مطالعه می‌کنم و هر قدر نگاهی به تجلیات روح ایرانی دد ادوار این تاریخ می‌اندازم بیش از پیش بحیرت می‌افتم و به حسرت و نأسف من می‌افزاید. من دد صفحه این تاریخ دو حقیقت باهر نهاده و مشاهده می‌کنم:

اول — عدد مردان نامور و سرآمدان روزگار دد سیاست و دین و حکمت و اخلاق و فکر و اراده و شهامت و شجاعت و اعلام بکله حق داد ایران ما بیش از آن بوده است که ما نصور آن را می-

توانیم بکنیم!

دوم — مقام این شموس برج تجلی نسبت بزمان خودشان کمتر از مقام بزرگان ملتهای دیگر نبوده سهل است که در بسیاری از تجلیات خود از آنان برتر بوده‌اند و هر مرد دقیق بین و منصف بدان اعتراف خواهد کرد! واقعاً این پروردگان مهد ایران در ذکاوت و استعداد، در عقل و کیاست، در استفناه و دیافت، در عزم و متأثت، در علو فکر و همت و در فضل و دانش و در پاکی طینت و عقیدت و در روحانیت و حب حقیقت و غیره قدرتی نشان داده‌اند که عقلها را خیران و مجبور بهستایش و تعظیم می‌سازد! تدقیق و مطالعه سرگذشت این بزرگان از یک طرف متجددین ما را قانع خواهد کرد که ایران ما خالی از نوابغ عصر و نوادر دهر نبوده است یعنی در این کشور که امروز شکل خارزار بخود گرفته در ازمنه گذشته بسی کلمهای معطر علم و معرفت و فضالت و فضیلت روئیده و شکفته بوده است و از طرف دیگر این نراجم احوال برای تزاد آینده ما یک رهبر صمیمی و مشوق واقعی میتواند بشود چنانکه جناب آقای میرزا محمد خان قزوینی ندضمن مرقومه خودشان ندجوab استمزاج نگارنده درین موضوع چنین نگاشته‌اند:

«البته خیلی خوب می‌شد اگر هر یک از فضلای ایرانی بقدر قوه خود ندان موضوعی که در آن شخص مخصوصی دارد ترجمه حال یکی دو یا این مشاهیر را جمع مینمود تا بدین وسیله کم کم بزرگی روح ایرانی و سوابق علمی و ادبی و فلسفی و سیاسی آن سر زمین گوشزد عموم مردم بشود و از عظمت و ابهت سابقه خود مسبوق شوند تا در راه حفظ سر زمین نیاکان خود «ایده‌آلی» کاملتر و روشنتر در نهاد ایشان مرکوز شود و در نتیجه برای جان‌فشاری و فداکاری مادی و معنوی برای حمایت این سر

زمان از تمدی اجنب پیشتر حاضر باشند».

مدتی بود که من این آرزوی پاک را در دل خود می‌بروردم ولی عدم اقبال مردم بدین کونه اقدامات، اجازه اظهار این کونه آرزوها را نمیداد با وجود این بخوان یادآوری این پیشنهاد را بنظر معارف پروران صمیمی تقدیم میکنم که اگر نتیجه عملی هم بخشد اقلای در اوراق مجله یادگار بماند.

البته این کار چندان آسان نیست و اهمیت فوق العاده دارد و از دست یک شخص تنها بر نمی‌آید. من برای این مقصد اسمی قسمی از این بزرگان را که در رشته‌های مخصوص نام و نشانی از خود یادگار گذاشته و پرتوی از فضل و کمال و تدین و شهامت و ذکاوت و هنر و فضیلت بوده‌اند جمع و در جدول ذیل ذکر و ضمناً برای عملی کردن این نیت پاک از شعراء و ادباء و فضلا و علماء و اهل تبع که اطلاع کامل دارند تقاضا می‌کنم که هر یک نوشن شرح حال یکی از این بزرگان را با رعایت شرایطی که ذیلاً شرح داده خواهد شد بهمده بگیرد و آنیا از معارف پروران حقيقی با همت نیز تمنا مینمایم که در قبول کمک بمخارج چاپ این تراجم احوال بدل فتوت کند و بهمذیگر سقت جویند و نام خودشان را در صفحه تاریخ تمدن ایران و در قلوب تزاد آیند آن یادگار گذارند (۱). اینک جدول این اسمی:

(۱) غرض ما این نیست که طبع و نشر این تراجم احوال حتماً باید توسط اداره ایرانشهر بعمل بیاید. چون ممکنست بدخی یخبران تصویر گفتد که درین اقدام، منافع مادی در نظر داشته باشیم لذا صرفاً میگوییم که غرض ما جز اظهار یک آرزوی قلبی و صمیمی و جز تذکر یکی از وسائل ترقی چیز دیگر نیست و ما بسیار خوشوق میشویم که مثلاً خود وزارت معارف و یا مطبوعات دیگر ایران این خدمت علی را بهمده بگیرند و انجام دهند زیرا مقصد پیگانه ما از قوه بفضل آمدن این آمال پاک است از هر راهی و بدست هر کسی باشد فرق نخواهد داشت. (ایرانشهر)

۱—سرآمدان سلطنت و جهانگیری

- ۱ — کوروش (سیروس) بزرگ
- ۲ — داریوش بزرگ
- ۳ — اردشیر باکان
- ۴ — شاپور اول
- ۵ — نوشیروان
- ۶ — یعقوب بن لیث صفار
- ۷ — خضداریه دیلمی
- ۸ — شاه اسماعیل صفوی
- ۹ — شاه عباس بزرگ
- ۱۰ — نادر شاه افشار
- ۱۱ — کریم خان زند

۲—سرآمدان دیانت و روحانیت

- ۱۲ — شت زردشت
- ۱۳ — مزدک
- ۱۴ — مانی
- ۱۵ — «تنسر» و «آذرباد مهر اسپند»
- ۱۶ — سلمان فارس
- ۱۷ — شهاب الدین سهروردی
- ۱۸ — شیخ کلینی
- ۱۹ — شیخ صدق
- ۲۰ — شیخ طوسی
- ۲۱ — شیخ مفید
- ۲۲ — عحق اول
- ۲۳ — حلامه حلی
- ۲۴ — شیخ بهائی
- ۲۵ — شید اول
- ۲۶ — فخر رازی
- ۲۷ — سعد نقیارانی
- ۲۸ — سید شریف گرانی
- ۲۹ — خواجه نصیر طوسی
- ۳۰ — شیخ احمد احسانی
- ۳۱ — میرزا شیرازی
- ۳۲ — آخوند محمد کاظم خراسانی

۳—سرآمدان سیاست و انقلاب

- ۲۳ — ابوالسلام خراسانی
- ۲۴ — برمکیان
- ۲۵ — خواجه نظام الملک
- ۲۶ — حسن صباح
- ۲۷ — میرزا تقی خان امیر کبیر
- ۲۸ — سید جمال الدین الفضانی

۴—سرآمدان حکمت و فلسفه

- ۲۹ — بودجه هر
- ۳۰ — بروزیه
- ۳۱ — ابن سینا
- ۳۲ — هر خیام
- ۳۳ — ناصر خسرو خلوی
- ۳۴ — امام غزالی
- ۳۵ — شیخ محمود شبستری
- ۳۶ — میرداماد
- ۳۷ — ملا صدر

۵—سرآمدان تصوف و عرفان

- ۴۸ — حسین بن منصور حلاج
- ۴۹ — جنید بغدادی
- ۵۰ — ابراهیم ادھم
- ۵۱ — یازید بطاطی
- ۵۲ — ملای روی
- ۵۳ — شمش تبریزی
- ۵۴ — شیخ هطرار
- ۵۵ — جانی
- ۵۶ — سنای
- ۵۷ — ابوسعید ابوالخیر
- ۵۸ — خواجه عبدالله انصاری
- ۵۹ — بلاط‌اهر
- ۶۰ — شاه نعمۃ اللہ ولی
- ۶۱ — حاج ملا هادی سبزواری
- ۶۲ — میرزا ابوالحسن جلوه
- ۶۳ — حاج سلطانعلی گنابادی

۶—سرآمدان صنعت و فن

- ۶۴ — باربد و نکیسا
 ۶۵ — بهزاد
 ۶۶ — رضای هبای
 ۶۷ — مشاهیر خطاطان
 ۶۸ — ابن مسکویه
 ۶۹ — محمد ذکریای رازی
 ۷۰ — ابو محشر بلخی
 ۷۱ — ابورحمان یروونی
 ۷۲ — مشاهیر نقاشان
 ۷۳ — « اطبا »
 ۷۴ — مجین
 ۷۵ — ریاضیون
 ۷۶ — سیاحین
 ۷۷ — جغرافیون

۷—سرآمدان فن ادب (نظم)

- ۷۸ — رودکی
 ۷۹ — دقیق
 ۸۰ — فردوسی
 ۸۱ — منوچهری
 ۸۲ — حصری
 ۸۳ — فرنی
 ۸۴ — انوری
 ۸۵ — حافظ
 ۸۶ — سعدی
 ۸۷ — خاقانی
 ۸۸ — نظایی
 ۸۹ — مهزی
 ۹۰ — ظمییر فاریابی
 ۹۱ — ازرق
 ۹۲ — غضایبری
 ۹۳ — ادب صابر

۸—سرآمدان ادب در تاریخ

- ۹۴ — ابن المقفع
 ۹۵ — بلصی
 ۹۶ — سیحق
 ۹۷ — حزه اصفهانی
 ۹۸ — هطا ملک جوینی
 ۹۹ — حمدالله مستوفی
 ۱۰۰ — رشید و طوطاط
 ۱۰۱ — هوق
 ۱۰۲ — ابن اسفندیار
 ۱۰۳ — خواندیز
 ۱۰۴ — میر خواد

۹—سرآمدان ادبیات عرب

- ۱۰۵ — سیبویه
 ۱۰۶ — حکای
 ۱۰۷ — بشار بن برد
 ۱۰۸ — زغشیری
 ۱۰۹ — مهیار دیلسی
 ۱۱۰ — فیروز آبادی
 ۱۱۱ — لصالی

۱۰—سرآمدان عالم نسوان

- ۱۱۲ — ملکه‌های ایران
 ۱۱۳ — شاهزاده‌های «
 ۱۱۴ — فرمه العین
 ۱۱۵ — زنان نامور پارسی
 ۱۱۶ — « معارف پرورد دوره مشروطیت

۱۱—سرآمدان دوره مشروطه

- ۱۱۷ — میرزا جهانگیر خان
 ۱۱۸ — ملک المتكلمين
 ۱۱۹ — سید جمال الدین اصفهانی
 ۱۲۰ — ستار خان
 ۱۲۱ — میرزا علیمحمد خان تربیت
 ۱۲۲ — پورم خان
 ۱۲۳ — سید محمد رضای میاوات
 ۱۲۴ — حاتی میرزا ابراهیم تبریزی

در انتخاب و ترتیب این جدول اسمی سه نقطه دد نظر گرفته شده است:

۱ — اگر میخواستیم اغلب بزرگان درجه دوم و سیم را هم داخل این جدول کنیم یقیناً بیش از هزار اسم می‌شد فلهذا فقط به انتخاب ممتازترین و اولی‌ترین ایشان اکتفا کردیم و با وجود این ممکن است که از این طبقه اول نیز برخی‌ها از قلم افتاده باشد و اگر کسی یادآوری کند مشکر خواهیم شد.

۲ — گرچه نقطه نظر ما فقط بزرگان ایران و ایرانی تزاد می‌باشد، با وجود این بعضی از علمارا ماتند شیخ صدوq، شیخ طوسی، شیخ مفید، شیخ مرتضی، سید رضی، محقق اول، شیخ بهائی، علامه خلی و شیخ احمد احسانی با اینکه از تزاد عرب هستند نیز داخل این جدول کردیم چونکه از یکطرف از مروجین و مدافعین تشیع که مذهب رسمی ایران است بوده و از طرف دیگر هم اغلب آنها در ایران بسر برده و بعضی بهارسی هم تأثیر دارند و از این رو ایران را وطن معنوی ایشان و ایشان را هم فرزندان ایران می‌توان شمرد.

۳ — اسمی چند نفر از رجال بزرگ که شرح حال آنان تا کنون در جزو انتشارات ایرانشهر چاپ شده ماتند شرح حال سید جمال الدین و شیخ محمد خیابانی و (بهزاد و مانی در جزو کتاب سرآمدان هر) و شرح حال این المقعن تأثیر جناب آقا عباس خان اقبال که در چاپ است، نیز جزو این جدول کردید تا بقدر امکان کامل شود.

دد باره نوشن نراجم احوال این مشاهیر نیز یک نکته را باید گوشزد کنیم که هر کس که نوشن یکی از آنها را بهده می‌گیرد باید کاملاً استقصا و تبع نماید و تا میتواند کاملتر بنویسد و

مخصوصاً نکات و شرایط ذیل را بخوبی رعایت کند:

- ۱ — بذکر تواریخ اهمیت کافی بدهد و اگر اختلافی در روایت و در تذکره‌ها هست آنها را قل و تطبیق کند.
- ۲ — مستندات و مأخذ خود را کاملاً ذکر کند و این را عیب و نقص معرفت خود نشاند و بلکه بر عکس مایه اعتبار و اهتمام و تقدیر و تحسین بداند.
- ۳ — در حین ذکر عقاید و افکار صاحب شرح حال مغلوب حسیات خود نشده حقیقت را مشوب نسازد یعنی حقایق را بیطرفا نه ولو بر ضد عقاید خودش باشد ذکر و عقیده خود را جداگانه پیان کند.
- ۴ — در موقع اقتباس از تأییفات صاحب ترجمه و یا از کتب دیگر اسم کتاب و محل طبع و صفحات آن را توضیح دهد.
- ۵ — در تقسیم کتاب به فصلها و بابها و در رعایت قواعد تنقیط چنانکه در شماره ۶ سال سیم مجله شرح داده شده دقت کامل بجا یاورده که این شرط اهم شرایط است و بمزیت کتاب میافزاید و آن را قابل استفاده عموم و مورد تحسین فضلاً می‌سازد. درین موضوع هم باز چند سطر از مرقومه استاد معظم آقای میرزا محمد خان فروینی را که برای نویسنده‌گان ما یک درس مهم است قل منی کنم:

«خوب است در ضمن این پیشنهاد خاطر نشان قراء بفرمائید که باید تراجم رجال ایران مستند به تبع در کتب مختلفه و جمع اسناد متعدده از روی کتب معتبره باشد یعنی نتیجه سعی و اجتهاد و فحص و کاوش و بحث و تنقیب باشد نه آنکه کسی بردارد این خلکان یا نامه دانشوران یا روضات الجنات را باز کند و شرح حال یکی از این مشاهیر را عیناً یا با اندک تغیر و تبدیلی استسانخ کند

و برای ایرانشهر بفرستد و بعقیده بنده باید کفت که در نشر و طبع اینگونه مقالات خود ایرانشهر و هیئت تحریریه آن حکم است که هر کدام را دیدند فاضلانه و استادانه نوشته شده است طبع خواهند کرد و الا فلا تا آنکس که رو نویسی از روی کتب معموله میکند بدون هیچگونه تبع و اجتهادی اگر مقاله اش طبع نشد او قاتش تلغخ نشود.»

در خاتمه لازم میدام فضلا و صاحبان همت و حمیت ملی را خطاب کرده بگوییم که چون بر هر نعمتی شکری واجب است بیاید به شکرانه این نعمت فضل و دانش و این نروت و مال که خداوند بشما ارزانی داشته همراهی کنید و دامن همت بکمر زندگان این کاخ بلند قدردانی و حق شناسی را بنام بزرگان در گذشته ایران بر پا کنیم و وظیفه خود را بجا بیاوریم. اگر اسلاف ما ناخلفی و کفران نعمت کرده حق این پیشوایان بزرگ را ادا تموده اند ما ذمه خود را از این حق بری سازیم و برای آیندگان یک آثار ابدی اکه دست روزگار به تخریب آن راه نباید یادگار گذاریم تا افراد تزاد آینده ما را به یحسی و نمک نشاسی و بی حمیق یاد نکنند بیاید با این فدائلی جزئی سعادت فرزندان آئیه خود را تأمین کنیم زیرا که میرانی بهتر از علم و معرفت و بنائی پایدارتر از کاخ ضبلت و رهبری مهریان تر و دافاتر از سرگذشت بزرگان در جهان ما نیست!

برلین — ۲ تیر ماه ۱۳۰۵ — ح. ک. ایرانشهر

